

Balance, thi det kan man ikke holde. Det er umuligt i noget Kulturland at slaa en Bom for en videre Udvikling paa disse Omraader, og der vilde da med Nødvendighed fremkomme Underbalance. Derfor maa Balancen lægges saaledes, at det virkelig er muligt indenfor rimelige Grænser at udvide Lovgivningen paa disse Felter. Andet er ikke udtalt i Trontalen, og Erfaringen vil fuldt ud bekræfte, at det tillader Balancen. Det ærede Medlem sagde, at der ogsaa var en tredje Vej at gaa, nemlig den at spare. Ja, men det ærede Medlem ved jo meget godt, at den Vej er vi gaaet. Hvis det ærede Medlem vil se, hvor overordentlig nøjeregnende Budgetterne er lagte i de sidste Aar, og hvor ringe Udgiftsstigningen forholdsvis har været fra Aar til Aar i Sammenligning med, hvad der har været Tilfældet i tidligere Aar, saa vil det ærede Medlem, hvis han overhovedet vil indrømme mig noget, blive nødt til at indrømme, at Finansministeren har holdt igen endogsaa meget kraftigt. Dernæst er Sparekommissionens Forslag i det store og hele fulgt. Regeringen og Folketinget har nok fraveget Sparekommissionens Forslag paa enkelte Punkter, men det er kun paa finansielt meget underordnede Punkter, hvorimod de effektive Besparelser, der var foreslaaede paa de store afgørende Punkter, er fulgt. Hvis det ærede Medlem vil overbevise sig derom i Løbet af et Minut eller to, behøver han kun at se paa Landbrugsministerens Budget fra før og efter Sparekommissionens Forslag, saa vil det ærede Medlem faa et tydeligt Anskuelsesbillede af, hvad disse Besparelser har betydet. Trods det, at Udviklingen naturligvis gaar frem paa de Omraader saavel som paa alle andre, og at det normale er, at der paa Landbrugsministeriet saavel som paa de andre Ministerier finder en Udgiftsstigning Sted Aar for Aar, har der nemlig her fundet en meget betydelig Udgiftsreduktion Sted. Det samme kan paavises paa andre Omraader, naar vi sammenligner de enkelte Udgiftsposter, men her kan det paavises for et helt Ministerium.

Det ærede Medlem mente, at det dog havde været ganske særlig betydningsfuldt, om Regeringen, da den gennemførte sit første Finanslovsforslag, efter at Balancen var skabt, var mødt frem med formel Balance. Men det ærede Medlem glemmer stadig, at der er 1½ Mill. Kr., som mangler paa Indtægts- og Formueskatten, og som ikke kan komme ind i Finansaaret 1913—14, og derfor har Regeringen ikke nogen

Forpligtelse til at skabe Balance i dette Aar. Paa Grund af Tidernes Fremgang, og fordi Indtægterne er beregnede saa nøgternt, som sket er, bliver der dog Balance, det vil Statsregnskabet vise, men forpligtet til at faa Balancen allerede nu var Regeringen ikke.

Det ærede Medlem forbavsedes over, at jeg først mødte frem, som han udtrykte sig, med disse Merindtægter i den 12te Time, da der dog havde været Tid nok. Det var oprigtig talt en meget uoverlagt Ytring af det ærede Medlem, thi Sagen er jo den, at der her bygges paa de Erfaringer, som er indvundne i det halve Aar, der er gaaet efter Finanslovens Forelæggelse, og jeg kan dog ikke paa det Tidspunkt, i Oktober Maaned, da Finansloven bliver forelagt, have de Erfaringer, som jeg har nu i Midten af Marts. Det er virkelig noget, som siger sig selv.

Saa kom det ærede Medlem ind paa en Række Bemærkninger, der skulde tjene til at vise, at det var egentlig siden Systemskiftet, at vore Finanser var blevet ødelagt. Før den Tid var alt godt, men efter den Tid havde det været sort i sort. Jeg synes, at det ærede Medlem skulde tale saa sagte derom. Jeg skal ikke trætte Tinget med de mange Tal, der kunde anføres til Støtte for det modsatte, men hvis ærede Medlemmer vil undersøge, hvorledes det gik med vor Statshusholdning i den Tid, vi under eet kalder Provisorietiden, den Tid, da det ærede Medlem baade af Navn og af Gavn var Leder af den danske Regerings Politik, vil ærede Medlemmer se, at det gik konstant saadan, at Folketinget sendte en Finanslov over med Overskud, men i Landstinget bliver dette Overskud paa Grund af Indsættelse af Udgifter, som Folketinget har stemt imod, og som man ved, at Folketinget ikke vil godkende, forvandlet til et Underskud, og ærede Medlemmer ved ogsaa, at det var i disse Aar, at vor tidligere saa store og anselige Kassebeholdning omtrent blev opspist. Og ser vi paa de 3 sidste Aar inden Systemskiftet og paa, hvor glimrende Resultaterne da var af Finansstyret, saa udviser Statistisk Bureaus Opgørelser dette i det sidste Tabelværk om Danmarks Statsfinanser. Opgørelser af Statsregnskaberne for de 3 sidste Aar inden Systemskiftet, det vil altsaa sige Aarene 1898—99, 1899—1900 og 1900—01. Naar man fradrager saavel paa Indtægts- som paa Udgiftssiden de Beløb, der fremkommer ved Stiftelse